

Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen
Inuit Ataqatigiit

Svar på § 37-spørgsmål, olieeftersøgningsboringer i Grønland

Du har i medfør af § 37 i Inatsisartuts forretningsorden stillet en række spørgsmål til Naalakkersuisut. I din begrundelse for dine § 37 spørgsmål henviser du til, at debatten især er præget af det høringssvar som Greenpeace har indsendt med angivelse af deres kritikpunkter.

Begrundelse for alle ovennævnte spørgsmål:

"Aktuelt kører der en debat om de efterforskningsboringer der foretages efter olie af Cairn Energy plc. Debatten er især præget af det høringssvar som Greenpeace har indsendt med angivelse af deres kritikpunkter.

For at skabe et større overblik over fakta i denne sag ønsker jeg ovenstående spørgsmål belyst, til gavn for den generelle offentlige debat."

Organisationen forsøger dygtigt at påvirke medierne både i Grønland og globalt i den erklærede hensigt at få stoppet olieeftersøgning i Arktis. Grønland er blevet udpeget som særligt mål for organisationens kampagne, der i Grønland også omfatter ulovlige metoder. Jeg må konstatere at organisationen et langt stykke af vejen har held med sin kampagne. Derfor giver dine spørgsmål mig derfor en god mulighed for at tilbagevise Greenpeaces misinformation omkring olieeftersøgning i Grønland.

1. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Greenpeace skriver i sit høringssvar til Cairn Energys ansøgning om tilladelse til efterforskningsboringer efter olie, at høringsfristen var for kort. Høringsfristen var angiveligt lidt over en måned og inkluderede et materiale på 2.000 sider alene fra Cairn. Hvor lange høringsfrister opererer Selvstyret sædvanligvis med og adskiller høringsfristen for den nævnte høring sig fra sædvanen?"

Besvarelse:

Den samlede høringsproces omkring Cairn Energys ansøgning om godkendelse til olieeftersøgningsboringer i grønlandsk farvand i 2011 har været en længerevarende proces:

- I december 2010 begyndte virksomheden at afholde interessentmøder.
- Et leverandørmøde blev afholdt i februar 2011.
- Den 4. marts 2011 blev VVM- og VSB-rapporter offentliggjort på Selvstyrets høringsportal med en 6 (30 hverdage) ugers høringsfrist.
- Borgermøder blev under den 6 ugers lange høringsperiode afholdt i Ilulissat, Aasiaat, Kangerlussuaq og Nuuk.

17. juni 2011
Journal No. 2011-047832
Doc. No. 653851

P. O. Box 930
3900 Nuuk
Tel. (+299) 34 68 00
Fax (+299) 32 43 02
E-mail: bmp@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Ved efterforskningsboringer opererer Råstofdirektoratet normalt med en 6 ugers høringsperiode, altså 30 hverdage. Til sammenligning med dette kan jeg oplyse, at den gennemsnitlige høringsperiode for resten af selvstyret i 2011 ligger på 25,8 hverdage.

<i>Titel</i>	<i>Myndighed</i>	<i>Høringsstart, dato</i>	<i>Høringsfrist, dato</i>	<i>Høringsperiode, antal hverdage</i>
Forslag til inatsisartutlov om den gymnasiale uddannelse.	Fremgår ikke	30. maj 2011	29. juni 2011	22
Forslag til: Inatsisartutlov om fordeling af midler fra visse spil	Departementet for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling	25. maj	27. juni	23
Herved sendes forslag til Inatsisartutlov om Bømetalsmand og Børneråd, samt bemærkninger hertil	Departementet for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling	18. april 2011	Ikke angivet	?
Forslag til bekendtgørelse om samtrafik	Telestyrelsen	31. marts 2011	16. maj	30
Forslag til selvstyrets bekendtgørelse om ind- og udførsel af varer	Ikke angivet	30. marts	Ikke angivet	?
Udkast til ny Inatsisartutlov om beskyttelse af miljøet med tilhørende bemærkninger	Departementet for Indenrigsaffænder, Natur og Miljø	21. marts	6. maj	32
Forslag til Selvstyrets bekendtgørelse om beskyttelse og fangst af store hvaler	Departementet for fiskeri, fangst og landbrug	8. marts	8. april	22
Forslag til bekendtgørelse om opkrævning af indkomstskat og	Skattestyrelsen	18. februar	25. marts	26

arbejdsmarkedsaf gift				
Gennemsnitlig høringsperiode for selvstyret (undtaget Råstofdirektoratet) i antal hverdage for 2011				25,8

Altså må konklusionen være, at en høringsfrist på 6 uger ikke adskiller sig fra sædvanen i selvstyret.

Der er dog flere der har påpeget, at høringsfristen har været for kort, grundet mængden af materiale sendt i høring. Dette er blevet taget til efterretning og det er blevet besluttet, at man for fremtiden vil anvende en 8 ugers høringsfrist.

2. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Er det korrekt når Greenpeace angiver at det er i strid med almindelige principper for høringsprocesser at myndigheder tilbageholder hele dokumenter fra offentligheden, fremfor at bortcensurere følsomme dele? Hvad er Selvstyrets politik på dette område?"

Besvarelse:

Jeg formoder, at dit spørgsmål er formuleret med baggrund i følgende afsnit i Greenpeace Danmarks høringssvar til Capricorn Greenland Explorations VVM-redegørelse 2011:

"Foruden den korte høringsfrist, har Råstofdirektoratets tilbageholdelse af essentielle informationer undermineret høringsprocessen. Greenpeace har respekt for, at dele af dokumenter kan være nødvendige at unddrage offentligheden grundet personfølsomme oplysninger, af sikkerhedshensyn eller – i helt særlige tilfælde – af konkurrencehensyn. Det er dog næppe i overensstemmelse med almindelige principper for høringsprocesser, at myndighederne tilbageholder hele dokumenter fra offentligheden, når Råstofdirektoratet i stedet kan bortcensurere enkelte følsomme dele."

VVM-redegørelsen er i medfør af bestemmelsen i råstoflovens § 74 udarbejdet af Capricorn Greenland Exploration som ansøger til Naalakkersuisut om godkendelse af boreprogrammet 2011. Dette er helt i overensstemmelse med almindelige anvendt VVM procedure. Råstofdirektoratet har i VVM-proceduren og høringsprocessen ikke tilbageholdt nogen dokumenter eller bortcensureret følsomme dele i VVM-redegørelsen. Der er tale om en påstand, der tyder på enten manglende viden om basale principper for en VVM-procedure eller mere sandsynligt, et bevidst forsøg fra Greenpeaces side på misinformation, hvilket man må sige organisationen med dygtighed har haft en del held med.

Forinden Naalakkersuisuts godkendelse af ansøgning fra Capricorn Greenland Exploration, om olieboringer for 2011 har rapporter for Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed (VSB) og Vurdering af Virkninger på Miljøet (VVM) været til høring i perioden 4. marts - 15. april. Høringsmaterialet har været lagt ud på Selvstyrets høringsportal.

På selvstyrets hjemmeside www.nanoq.gl findes videre følgende dokumenter:

Vurdering af Virkninger på Miljøet (VVM) / Environmental Impact Assessment (EIA) fordelt på VVM-Atammik, VVM-Lady Franklin, VVM-Napariaq, VVM-Eqqua

Der indkom 17 høringssvar til VSB- og VVM-rapporterne.

Høringssvarene, Capricorns kommentarer hertil, samt kommentarer fra Råstofdirektoratet, DMU og bilag til udkastene til VVM-rapporter samt DMUs endelige vurdering af VVM-rapporterne efter Capricorns indarbejdelse af DMUs kommentarer til forslag til VVM-rapporter har du ligeledes også kunnet finde på www.nanoq.gl. Efter Naalakkersuisuts godkendelse af Capricorns efterforskningsboringer i 2011, er godkendelsesdokumentet blevet lagt ud på www.nanoq.gl.

3. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Er det i strid med grønlandsk lovgivning at Naalakkersuisut ikke offentliggør Råstofdirektoratets egne kommentarer til VVM'en og til de indløbne høringssvar samt Råstofdirektoratets indstilling til Naalakkersuisut og kommentarerne fra eksterne eksperter som Råstofdirektoratet selv har indhentet, såsom fra DMU?"

Besvarelse:

Dit spørgsmål 3 er sammenfaldende med følgende afsnit i Greenpeace Danmarks høringssvar til Capricorn Greenlands VVM redegørelse 2011:

"Som udgangspunkt bør Råstofdirektoratets kommentarer til VVM'en; til indløbne høringssvar og Råstofdirektoratets indstilling til Naalakkersuisut og Inatsisartut være offentligt tilgængelige – en aktindsigtsbegæring burde ikke være nødvendig. Det samme gør sig gældende for de kommentarer Råstofdirektoratet indhenter fra eksterne eksperter såsom DMU. At begrunde den manglende adgang med, at de "indeholder Råstofdirektoratets interne vurderinger til Naalakkersuisut og indgår i det samlede beslutningsoplæg til Naalakkersuisut", er heller ikke i tråd med grønlandsk lovgivning, og ikke foreneligt med de basale principper i Århuskonventionen."

Som tidligere nævnt er Råstofdirektoratets kommentarer og DMUs kommentarer som led i den miljømæssige rådgivning til Selvstyret lagt ud på Selvstyrets hjemmeside, se:

[http://dk.nanoq.gl/Emner/Landsstyre/Departementer/Råstofdirektoratet/Høringer/Offentlig%20høring%20af%20ansøgning%20om%20efterforskningsboringer%20\(VVM%20og%20VSB\)%20-%202011.aspx](http://dk.nanoq.gl/Emner/Landsstyre/Departementer/Råstofdirektoratet/Høringer/Offentlig%20høring%20af%20ansøgning%20om%20efterforskningsboringer%20(VVM%20og%20VSB)%20-%202011.aspx)

Påstanden om, at Naalakkersuisut ikke offentliggør Råstofdirektoratets egne kommentarer til VVM'en og til de indløbne høringssvar og kommentarerne fra eksterne eksperter som Råstofdirektoratet selv har indhentet i spørgsmålet er altså ikke korrekt og der er derfor ej heller tale om nogen stridigheder med den grønlandske lovgivning.

Det er ej heller i strid med grønlandsk lovgivning at indstillinger til Naalakkersuisut ikke offentliggøres:

§ 10 nr. 1 og 2 i landstingslov om offentlighed i forvaltningen har følgende affattelse:

"Retten til aktindsigt omfatter ikke:

- 1) Referater af landsstyremøder og dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til brug for sådanne møder.*
- 2) Brevveksling mellem landsstyreområder om lovgivning, herunder bevillingslove.*

Bestemmelsen angiver utvetydigt undtagelser fra retten til aktindsigt for visse typer af dokumenter begrundet i den funktion som dokumentet varetager, herunder oplysninger om indstillinger til Naalakkersuisut. Bestemmelsen har til hensigt at beskytte den politiske beslutningsproces. Det er således ikke i strid med grønlandsk lovgivning at undtage oplysninger om indstillinger til Naalakkersuisut fra retten til aktindsigt.

Det fremgår videre af råstoflovens § 75 stk. 2 omhandlende offentliggørelse af sager om VVM-redegørelser, at offentliggørelsen skal ske på Naalakkersuisuts hjemmeside eller på anden passende måde og skal indeholde oplysning om eventuelle vilkår, de vigtigste begrundelser og betragtninger, der ligger til grund for afgørelsen, og om nødvendigt en beskrivelse af de vigtigste foranstaltninger for at undgå, begrænse eller afbøde negative virkninger.

4. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Er det i modstrid med grønlandsk lovgivning at begrunde manglende adgang til informationer med at der er tale om "interne vurderinger"?"

Besvarelse:

§ 7 i landstingslov om offentlighed i forvaltningen har følgende ordlyd:

7. Retten til aktindsigt omfatter ikke en myndigheds interne arbejdsdokumenter. Som interne arbejdsdokumenter anses

- 1) dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til eget brug,
- 2) brevveksling mellem forskellige enheder inden for samme myndighed, og
- 3) brevveksling mellem en kommunalbestyrelse og dennes udvalg, afdelinger og andre organer eller mellem disse organer indbyrdes.

Retten til aktindsigt omfatter efter denne bestemmelse som udgangspunkt ikke dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til eget brug ved behandlingen af en sag. Det er således ikke i strid med Grønlands forvaltningsretlige lovgivning at undtage interne arbejdsdokumenter.

5. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Hvilke begrundelser er der for ikke at offentliggøre sidste års "drilling log" og "mud log", som Greenpeace foreslår?"

Besvarelse:

Under boreoperationer indsamles der en række data som ikke kan forventes at være offentligt tilgængelige, men er omfattet af stærk forretningsmæssig fortrolighed. Under borerne beskrives de boreskærver/cuttings der kommer fra de geologiske formationer som gennembøres. Dette arbejde kaldes for mudlogging. Herudover indsamles der en række geofysiske data fra målinger der foretages i borehullet, disse kaldes for borehulslogs. Begge typer data er et hovedelement i borerne og et produkt af den betydelige investering i boreoperationerne, som Cairn Energy Plc. foretager.

Indholdet heri giver detaljerede oplysninger om olie- og gaspotentialer i de borede brønde og har derfor en meget høj kommerciel forretningsmæssig værdi, som det direkte afkast af en investering i den grønlandske undergrund på 2,5 mia. kr. Såfremt

man forventer at selskaber skal investere i efterforskning i den grønlandske undergrund, må man beskytte disse investeringer, ved at holde geologiske og geofysiske data fortrolige. Omfanget af fortroligheden er beskrevet i svaret til næste spørgsmål.

Greenpeaces ønske om adgang til ovenstående typer af data, må derfor tages som udtryk for en manglende indsigt i investeringer i denne type af boreoperationer og resultaterne heraf.

Information om indholdet i det boremudder, der er brugt under operationerne i 2010, fremgår af 2010 boregodkendelserne i det offentliggjorte § 15 godkendelsesdokument, se:

<http://dk.nanog.gl/Emner/Landsstyre/Departementer/Råstofdirektoratet/Afdelingen%20for%20tilsyn%20og%20teknik/~media/5634CC86497B44B8A2E836D3FAA3FD88.ashx>

6. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Er det korrekt at Råstofdirektoratet har aftalt med Cairn at alle rapporter fra Cairn skal tilbageholdes i 5 år? Hvis ja, hvad er årsagen til dette? Er dette sædvane i den type licenser? Og hvilke rapporter er der p.t. modtaget som ikke kan offentliggøres?"

Besvarelse:

§ 84 i råstofloven giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte generelle vilkår i standardvilkår og modeltilladelser om alle forhold vedrørende tilladelsen. Videre fremgår det af § 86 stk. 4 at vilkår om rapportering samt fortrolighed i forbindelse hermed fastsættes i tilladelserne. Naalakkersuisut har i gældende modeltilladelse fastsat en 5 års fortrolighedsperiode med hensyn til data og rapportering.

Bestemmelsen viderefører uændret den bestemmelse om 5 års fortrolighed som fandtes i den tidligere gældende modeltilladelse og som var godkendt af både staten og hjemmestyret. Det er således ikke tale om en aftale om fortrolighed, men et vilkår der følger af den af Naalakkersuisuts godkendte modeltilladelse.

Modeltilladelsen er offentliggjort på Råstofdirektoratets hjemmeside www.bmp.gl og bestemmelsen i § 20 vedrørende fortrolighed har følgende ordlyd:

"§ 20. Fortrolighed

2001. Alle data og enhver rapportering fremsendt i henhold til punkt 1801-1802 skal af RD behandles som fortrolig i 5 år fra det tidspunkt, hvor rapporteringen skulle have været RD i hænde. Fortrolighedsperioden ophører dog:

- a. For områder, der er tilbageleveret i henhold til punkt 202 og 203, ved tilbageleveringen.*
- b. For områder, der ikke er omfattet af en udnyttelsestilladelse, ved efterforskningstilladelsens ophør.*
- c. For en udnyttelsestilladelse ved tilladelsens ophør.*

2002. Uanset punkt 2001 er R D berettiget til:

- a. *At afgive generelle udtalelser vedrørende det af tilladelsen omfattede område og den af tilladelsen omfattede virksomhed på grundlag af det af rettighedshaveren fremsendte materiale;*
- b. *At anvende og offentliggøre, uden begrænsninger og betingelser, data af miljømæssig, sundhedsmæssig, socioøkonomisk, teknisk, besejlingsmæssig, meteorologisk og glaciologisk karakter, herunder bathymetriske kort, hvis dette efter RD's opfattelse vurderes at være af almen samfundsmæssig interesse, dog med undtagelse af materiale, som er under patentering;*
- c. *At anvende og offentliggøre materiale, der er fremsendt af rettighedshaveren om generelle geologiske og geofysiske forhold, herunder generaliserede fortolkninger.*

Forud for offentliggørelse i henhold til punkt 2002.b og c orienterer RD rettighedshaveren herom. Rettighedshaveren skal orientere RD før offentliggørelse af indholdet af bilag 1-5 til denne tilladelse. "

Fortroligheden er nødvendig for at beskytte selskabernes forretningsmæssige fortrolige data og deres investering i indsamlingen heraf (jf. svar på spørgsmål 5). Ovenstående fremgår af alle udstedte tilladelser med eneret til efterforskning og udnyttelse af kulbrinter i Grønland.

Det er helt sædvanligt, hvis man ønsker at tiltrække udenlandske investeringer i den størrelsesorden vi her taler om, idet man næppe kan forvente investeringer i milliardklassen, såfremt Selvstyret ikke er i stand til at fremstå som en troværdig myndighed, som kan beskytte forretningsmæssigt fortrolige oplysninger i ovennævnte fortrolighedsperiode. Bestemmelsen var i den modeltilladelse der blev brugt ved Baffin Bugt udbudsrunderen, og som blev forelagt Fællesrådet, i en periode hvor du selv sad i Fællesrådet.

7. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Greenpeace kritiserer at Selvstyret tilbageholder beredskabsplanen på grund af personfølsomme oplysninger og da den kan blive kompromitteret i tilfælde af et blow-out."

Besvarelse:

Der har på intet tidspunkt været tale om at tilbageholde beredskabsplanen på grund af personfølsomme oplysninger.

Det er ikke korrekt at selvstyret frygter, at Greenpeace vil prøve at kompromittere oprydningen efter et eventuelt oliespild. Der er derimod frygt for, at Greenpeace kunne finde på at sabotere udstyr og procedurer i en situation hvor der ikke er sket noget uheld, dvs. under de almindelige operationer.

Såfremt dette skulle lykkes ville det kunne have den effekt, at Selvstyret ville være nødt til at kræve olieefterforskningsaktiviteterne stoppet, da de dermed ikke længere ville kunne udføres sikkerhedsmæssigt forsvarligt, idet der i så fald ikke længere ville være en fuldt operativ beredskabsplan. En sådan sabotage kunne f.eks. være blokering af alarmeringsnumre, sabotage eller blokering af beredskabsudstyr, sabotage af operationsprocedurer mv.

Det er vurderingen, at en offentliggørelse af beredskabsplanen i den nuværende situation, ville kunne benyttes af udenforstående til at destabilisere eller sabotere procedurer og udstyr.

Denne vurdering er baseret på, at Greenpeace offentligt har givet udtryk for, at det er deres mål at stoppe olieboringerne. Dette er yderligere blevet bekræftet ved, at Greenpeace gentagne gange har misinformeret eller foretaget kriminelle handlinger med det formål at stoppe olieefterforskningen i Grønland henholdsvis i 2010 og 2011:

- I foråret 2010 prøvede Greenpeace at opnå adgang til beredskabsplaner ved at opgive urigtige oplysninger til flere myndigheder, bl.a. ringede Greenpeace til Grønlands Kommando og fortalte, at Søværnets Operative Kommando samt Selvstyret havde bedt dem rette henvendelse til Grønlands Kommando for at få udleveret beredskabsplanerne. Udsagnet var i strid med sandheden.
- 31. august 2010 tiltvang 4 Greenpeace-aktivister sig adgang til boreriggen Stena Don og hængte sig fast under riggen med det formål at forhindre efterforskningsboringerne. De fire aktivister blev efterfølgende anholdt, sigtet og senere dømt for overtrædelse af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 14 af 26/8 2010 og kriminallovens § 96, stk. 1, nr. 1.
- 22. april 2011 tiltvang 11 Greenpeace-aktivister sig adgang til boreriggen Leiv Eiriksson i tyrkisk farvand, mens den var på vej til Grønland. Det blev åbenlyst proklameret af Greenpeace, at formålet med aktionen var at stoppe olieefterforskningen i Grønland.
- Den 26. maj chikanerede Greenpeace-fartøjerne Esperanza og Arctic Sunrise boreriggen Leiv Eiriksson ved at forsøge at smide flydespærrere foran boreriggen mens den var i sejlads. Greenpeace prøvede altså aktivt at forhindre et andet fartøjs ret til fri sejlads, hvilket er i strid med FN's havretskonvention. Der er indgivet klage til Søfartsstyrelsen over Greenpeaces chikane af fartøjer i grønlandsk farvand. Klagen er af de danske myndigheder videresendt til de hollandske søfartsmyndigheder, idet begge Greenpeaces skibe er indregistreret der. Der er endnu ikke faldet afgørelse i sagen.
- Den 29. maj 2011 tiltvang Greenpeace-aktivister sig adgang til boreriggen Leiv Eiriksson ved at hejse en overlevelseskapsel op på siden af boreriggen og anbringe to aktivister i denne. Den 2. juni 2011 blev de to aktivister anholdt, sigtet og senere dømt for overtrædelse af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 14 af 26/8 2010 og kriminallovens § 96, stk. 1, nr. 1.
- Den 4. juni brød et stort antal Greenpeace-aktivister sikkerhedszonen omkring boreriggen Leiv Eiriksson. 18 aktivister tiltvang sig adgang til boreriggen hvor flere af dem låste sig inde i krankabinerne, med det formål at stoppe efterforskningsaktiviteterne. De 18 aktivister blev alle anholdt samme dag og sigtet for overtrædelse af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 14 af 26/8 2010 og kriminallovens § 96, stk. 1, nr. 1.

Greenpeace har altså flere gange med både ord og handlinger vist, at de ikke respekterer den grønlandske lovgivning og den demokratiske proces. Derfor er det også blevet vurderet, at der er en bestyrket mistanke om, at Greenpeaces formål med at få fat i den detaljerede beredskabsplan er at sabotere denne med det formål at tvinge

efterforskningsboringerne til at stoppe (med henvisning til at beredskabsplanerne herefter ikke længere er funktionsdygtige). Sådanne handlinger ville ligge fuldstændig på linje med de gentagne ulovlige overtrædelser af sikkerhedszonerne omkring boreriggene, og de ulovlige indtrængninger på boreriggene, som i følge Greenpeaces egen erklæring har haft til formål at tvinge Cairn til at berostille selskabets lovlige aktiviteter.

Yderligere kan det nævnes, at der sidste år af politi og lokale myndigheder blev observeret personer der umiddelbart udviste mistænkelig adfærd omkring containere indeholdende oliebekæmpelsesudstyr. Da disse personer blev anråbt, nægtede de at svare og stak efterfølgende af.

Det skal dog bemærkes, at hovedtrækkene i oliespildsberedskabet er offentligt tilgængeligt i VVM rapporter under afsnit 7.3 samt bilag G i VVM rapporter, se:

[http://dk.nanoq.gl/Emner/Landsstyre/Departementer/Råstofdirektoratet/Høringer/Offentlig%20høring%20af%20ansøgning%20om%20efterforskningsboringer%20\(VVM%20og%20VSB\)%20-%202011.aspx](http://dk.nanoq.gl/Emner/Landsstyre/Departementer/Råstofdirektoratet/Høringer/Offentlig%20høring%20af%20ansøgning%20om%20efterforskningsboringer%20(VVM%20og%20VSB)%20-%202011.aspx)

samt i den offentlige version af godkendelse af op til 7 efterforskningsboringer, se:

<http://dk.nanoq.gl/Emner/Landsstyre/Departementer/Råstofdirektoratet/Høringer/~/media/81069838D87E4545B997E833AA974B54.ashx>

Det har været fremme i medierne at myndighedernes tilbageholdelse af følsomme oplysninger i olieberedskabsplanen var i modstrid med praksis på området i andre lande. Helge Rygvik, der forsker i olieindustrien ved Universitetet i Oslo er således citeret for følgende i Sermitsiaq:

- Alt er offentligt i Norge. Jeg har aldrig før hørt om olieberedskabsplaner, der er hemmeligholdte. Og jeg kan ikke se en eneste god begrundelse for det, siger Helge Rygvik"

Dette udsagn har givet anledning til at rette en forespørgsel til de norske myndigheder om norsk praksis på området. Den ansvarlige myndighed på området, er Klima- og Forurensningsdirektoratet (Klif), der har ansvaret for godkendelse og tilsyn af de enkelte selskabers beredskaber ved olieudslip. Selvstyret har bl.a. stillet følgende spørgsmål:

Hvilken myndighed modtager og godkender olieselskabernes beredskabsplaner i tilfælde af olieudslip?

Svar: Beredskabsplanene for oljevern godkjennes ikke av myndighetene, de er oljeselskapets ansvar. Myndighetene stiller krav om at beredskaperen skal dekke behovet, og i noen tilfeller mer spesifikke krav til beredskaperen. Ved revisjon kan Klif sjekke planene for å se at beredskaperen er dekkende for behovet og de eventuelle spesifikke kravene som er satt.

I hvor lang tid er beredskabsplanene gyldige?

Svar: Aktivitetsforskriften § 76 stiller krav om at beredskapsplanene skal være oppdatert til enhver tid. Klif stiller normalt ikke spesifikke krav til planene. Derimot

stiller vi vanligvis krav om at beredskapsanalysene skal oppdateres ved vesentlige endringer som påvirker beredskapssituasjonen eller minimum hvert 5. år. Fordi det er et krav om at beredskapen skal være dekkende for behovet, er det logisk å oppdatere beredskapsplanene dersom analysen viser endret behov.

Hvor ofte oppdateres beredskapsplanene?

Svar: Det er opp til oljeselskapet, men de skal altså være oppdatert til enhver tid mht pågående aktiviteter, tilgjengelige fartøyer osv. Dette sjekkes på tilsyn. Beredskapsanalysen skal oppdateres ved vesentlige endringer og minimum hvert 5. år, og beredskapen skal dekke behovet funnet i beredskapsanalysen (se over).

Hvordan fungerer prosessen i Norge i henhold til offentlighedsloven? Hvem avgjør hvad som skal offentliggøres?

Svar: Selve beredskapsplanene blir ikke behandlet av Klif, og blir derfor ikke sendt inn til oss. (I spesielle tilfeller kan vi be om å få beredskapsplanen, og vi kan se på den ved revisjon.) Derimot behandles noe av den underliggende informasjonen av Klif: Beredskapsanalyse og forslag til beredskapsløsning. Sistnevnte består av operatørens egen vurdering av behov for beredskap mot akutt forurensning inkludert responstid, systembehov, varsling, fjernmåling, bekjempelse, strandrensing, miljøundersøkelser og verifikasjon av beredskapen. All dokumentasjon som kommer inn til Klif skal offentliggjøres i henhold til offentleglova. I særskilte tilfeller kan dokumentasjonen unntas offentliggjøring, se under.

Det er således ikke kutyme, at statslige myndigheter i Norge modtager eller godkender beredskapsplanerne. I det omfang en statslig myndighet ikke ligger inde med en beredskapsplan, vil myndigheden naturligvis heller ikke have mulighed for at udlevere den i forbindelse med en anmodning om aktindsigt.

Råstoffdirektoratet har ligeledes rettet henvendelse til de canadiske myndigheder (National Energy Board, NEB) om den canadiske praksis for offentliggørelse af beredskapsplaner. Nedenfor er angivet en oversættelse af NEBs svar.

"Det korte svar er, at NEB generelt ikke praktiserer at offentliggøre beredskapsplaner.

NEB udøver myndighed efter forskellige love

Nord for 60° breddegrad,

er der to relevante love gældende:

- Canada Oil and Gas Operations Act (COGO)*
- Canada Petroleum Resources Act (CPRA)*

Et dokument indleveret i henhold til COGO eller CPRA afsnit 101 indikerer, at en del information er fortrolig, noget på ubestemt tid og andet inden for en bestemt tidsramme. Vi skal bedømme hvorvidt den relevante beredskapsplan falder ind under den generelle bestemmelse eller under undtagelserne til bestemmelsen, der er nævnt i sektion 101 i CPRA.

Bemærk; der er pt. ingen boringer i Beaufort Sea.

Syd for 60° breddegrad,

er der én lov

- National Energy Board Act (NEB)

I henhold til NEB loven kan beredskabsplaner blive indgivet i en sag/ansøgning, og hvis de er det, bliver de generelt angivet på indholdsfortegnelse over modtagne dokumenter (og bliver dermed offentligt tilgængelige), medmindre selskabet søger om og får tilkendt beskyttelse under afsnit 16.1 eller 16.2 i NEB loven og i så fald offentliggør vi ikke.

Dette vedrører også adgang til forespørgsler vedrørende informationsloven (ATIA), selvom der er en ATIA undtagelse eller dispensation som vedrører fortrolige data. Hvis dokumenter arkiveres udenfor NEB lovens område, afhængigt af indholdet, kan disse markeres Fortroligt B, hvilket betyder, at disse dokumenter ikke vil blive offentliggjort, igen med henvisning til ATIA.

Hvis en beredskabsplan bliver indgivet i en sag/ansøgning som ikke reguleres af NEB loven kan de blive angivet som "beskyttet B", i hvilket tilfælde vi så ikke offentliggør materialet."

NEB har videre oplyst, at bestemmelserne i NEB loven afsnit 16.1 og 16.2, der omhandler fortrolighed, har følgende ordlyd:

"Fortrolighed:

16.1 I enhver sag under denne lov, kan "the Board" tage alle skridt og udstede ethvert påbud som det finder nødvendigt for at sikre fortrolighed for enhver information som kan blive offentliggjort i sagsforløbet hvis "the Board" finder, at

- (a) Offentliggørelse af information kunne rimeligt forventes at resultere i et væsentligt tab eller gevinst for en person der er direkte påvirket af sagen, eller som rimeligt set kunne tænkes at påvirke personens konkurrenceposition, eller
- (b) Informationen er finansiel, kommerciel, videnskabelig eller teknisk information, som er leveret fortroligt til "the Board", og
 - (i) Informationen vedvarende er blevet behandlet som fortrolig information af en person direkte påvirket af sagen, og
 - (ii) "The Board" finder at personens interesse i fortrolighed vejer tungere end den offentlige interesse i at sagen offentliggøres.

16.2 I henhold til et hvert påbud og enhver sag under "the Board" under denne lov, kan "the Board" tage ethvert skridt og udstede ethvert påbud som "the Board" finder nødvendigt for at sikre fortroligheden for informationen som er omfattet af påbuddet eller som formentlig vil blive offentliggjort under behandlingen, hvis "the Board" finder

- (a) Der er en reel og væsentlig risiko for at offentliggørelsen af informationen vil forringe sikkerheden for rørsystemer, international kraftnet, bygninger, strukturer eller systemer, herunder computer eller kommunikationssystemer eller metoder/modeller tilrettelagt for at beskytte dem,
- (b) Behovet for at undgå offentliggørelse af informationen vejer tungere end den offentlige interesse i offentliggørelse af påbud og sager behandlet af "the Board"

Der kan således ikke med henvisning til administrativ praksis eller lovgivning i hverken Norge og Canada rettes nogen berettiget kritik mod de grønlandske råstofmyndigheder, i spørgsmålet om offentlighedens adgang til alle oplysninger i Cairn Energys oliespildsberedskabsplaner

Jeg kan derimod igen konstatere, at Greenpeace med stor dygtighed er lykkedes med at få placeret misinformation i medierne og blandt politiske beslutningstagere i spørgsmål omkring olieboringerne i Grønland.

8. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Kan det oplyses om Selvstyret har haft indsigelser overfor Cairn i forbindelse med Cairns beredskabsplan og om Selvstyret har haft eksterne rådgivere til at vurdere denne?"

Besvarelse:

Cairn Energys beredskabsplan er udarbejdet af Oil Spill Response Limited (OSRL) som er underleverandør af Cairn Energys oliespildsberedskab. OSRL er en af verdens førende oliespildsberedskabselskaber og ydede bl.a. assistance og leverede store mængder materiel til oprydningen efter Macondo-ulykken i den Mexicanske Golf.

OSRL er en industriejet oliespildsberedskabsorganisation, der har til formål at sikre et effektivt beredskab til bekæmpelse af olieudslip, uanset hvor det forekommer. Organisationens medlemmer består af en række af verdens største olieselskaber. Medlemmerne står for over 60 % af den globale olieproduktion.

OSRL har en meget betydelig erfaring med bekæmpelse af oliespild, idet selskabet har deltaget i bekæmpelsen af næsten alle de større olieudslip inden for de seneste 25 år. OSRL er således en af verdens absolut førende selskaber inden for oliespildsberedskab og bekæmpelse.

Selskabet har enheder i Storbritannien, Bahrain og Singapore, foruden permanent tilstedeværelse i Afrika og Indonesien, og er den største internationale samarbejdsorganisation med hensyn til bekæmpelse af oliespild. Selskabets globale indsats er bl.a. baseret på dedikerede flyvemaskiner, som er strategisk placeret således at der kan sættes hurtigt og effektivt ind når der skal bringes bekæmpelsesudstyr ud til ulykkesområder, samt når der skal gennemføres overvågningsopgaver. OSRL udbyder desuden en række generelle og specifikke træningsprogrammer samt en vifte af tekniske, ledelsesmæssige og konsulentmæssige ydelser.

Cairn har på baggrund af en geologisk evaluering af reservoirregenskaberne i den grønlandske undergrund (herunder den såkaldte porøsitet og permeabilitet) vurderet at et "worst case scenario", hvor der ukontrolleret strømmer 5.000 tønder olie op om dagen i en længere periode, vil kunne håndteres i henhold til Cairns oliespildsberedskabsplan, som beskriver hvilke ressourcer Cairn og OSRL kan indsætte alt efter omfanget af et eventuelt oliespild. Beredskabet til håndtering af oliespild er opdelt i 3 niveauer, nemlig Tier 1, 2 og 3 og er som nævnt etableret af OSRL.

- Ved et mindre spild af olie (Tier 1) har OSRL på boreenhederne eller fartøjerne omkring disse, installeret udstyr, der kan løse opgaven.
- Ved mellemstore udslip (Tier 2) har OSRL placeret udstyr i Aasiaat, Kangerlussuaq og Nuuk til at løse en sådan opgave.
- Ved store udslip (Tier 3) vil udstyr fra OSRL blive mobiliseret fra basehavnen i Southampton, Storbritannien. Kemikalier, udstyr og mandskab herfra vil blive transporteret til Grønland ved hjælp af transportfly. Det er dokumenteret, at værst tænkelige respons-tid for Tier 3 udstyr til borelokalitet er 52 timer.

Skulle det meget usandsynlige ske at der sker et olieudslip og, at det er væsentligt større end det formodede "worst case scenario", er det videre beskrevet i beredskabsaftalen hvordan OSRL indgår i det såkaldte Global Response Network (GRN). GRN er et samarbejde mellem OSRL og seks andre store olieindustrifinansierede oliespildsberedskabsorganisationer. Formålet med GRN er at formidle samarbejde mellem alle de involverede oliespildsorganisationer, med henblik på at sikre en effektiv oliespildsbekæmpelse over alt i verden. Følgende oliespildsorganisationer indgår i det globale netværk.

- Oil Spill Response Limited (OSRL), UK
- Alaska Clean Seas (ACS)
- Australian Marine Oil Spill Centre (AMOSC)
- ECRC - Transport Canada Certified Response Organisation
- Western Canada Marine Response Corporation (WCMRC)
- Clean Caribbean & Americas (CCA)
- Marine Spill Response Corporation (MSRC)

Desuden er der mulighed for at bede om assistance inden for rammerne af bl.a. CANDEN Agreement (Canada) og Copenhagen Agreement (Finland, Norge, Danmark, Island og Sverige).

Oliespildsberedskabsplanerne for Cairn Energys aktiviteter blev allerede ved efterforskningsboringerne i 2010 gennemgået grundigt af Råstofdirektoratet i samarbejde med DMU, samt vurderet af det canadiske miljøsekskab SL Ross Environmental Research Ltd., hvilket også har været tilfældet for dette års beredskabsplan.

SL Ross er et anerkendt internationalt oliespildsselskab med fokus på arktisk miljø. SL Ross har udgivet flere publikationer om bekæmpelse af oliespild i arktisk miljø og er bl.a. arrangør af internationale arktiske oliespildskonferencer.

Det blev i 2010 påbudt Cairn Energy at forbedre flere dele af beredskabsplanen, hvilket blev efterlevet. Ligeledes blev det i 2011 efter SL Ross' vurdering påbudt Cairn Energy at forbedre/ændre enkelte dele af beredskabsplanen som havde behov for opdateringer og justeringer. Bl.a. blev der sat fokus på at forbedre teknikken "In-situ burning", altså afbrænding af olie på åbent hav, idet den seneste forskning tyder på, at denne metode er specielt effektiv i koldt vand. Cairn Energy har efterlevet disse påbud og forbedret deres beredskab som krævet af Råstofdirektoratet.

9. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Hvilke konkrete planer er der for at optimere beredskabet i Grønland, således at der er tilstrækkelig materiel tilstede til at behandle olieudslip ud over niveau 1 og 2?"

Besvarelse:

Som tidligere beskrevet har Cairn Energy i deres oliespildsberedskabsplan taget højde for at kunne mobilisere Tier 3 udstyr til Grønland inden for maksimalt 52 timer.

Yderligere er Cairns underleverandør af oliespildsberedskab OSRL medlem af det internationale netværk "Global Response Network" og har via denne adgang til yderligere materiel.

Det blev ved sidste års indgåelse af Impact Benefit Agreement aftalt at der kan overdrages betydelige mængder oliespildsbekæmpelsesudstyr fra Cairn til Grønlands Selvstyre med henblik på at opbygge et nationalt oliespildsberedskabsfirma i Grønland. Der arbejdes videre på denne forretningsidé og oplæg til Naalakkersuisut omkring dette er ved at blive udarbejdet.

10. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"I hvilken grad pålægges olieselskaber p.t. at bidrage økonomisk til forskning i bekæmpelse af olieudslip i arktiske egne?"

Besvarelse:

Olieselskaber pålægges i deres licenser at bidrage til miljøstudier i Grønland. Sådanne miljøstudier er ofte relateret til forskning af bekæmpelse af olieudslip i Grønland. Bl.a. kan det nævnes at DMUs kystzoneatlas er delvist sponsoreret af olieselskaber, der har licens i Grønland. DMUs kystzoneatlas gør det muligt for olieselskaber og de grønlandske myndigheder at forberede indsatsen bedst muligt i tilfælde af et oliespild, således at naturen og miljøet vil tage mindst mulig skade.

Yderligere er alle olieselskaber medlem af GOIA som er brancheorganisation for olieselskaber med licenser i Grønland. En stor del af GOIAs arbejde omhandler tilrettelæggelse af forsvarlig efterforskning i Grønland.

11. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Har Råstofdirektoratet eller andre dele af Selvstyret konsulteret Alaska for at høre deres erfaringer med den omfattende forurening af Prins Williams Sund i 1989 med tankskibet Exxon Valdez, med hensyn til selve behovet for beredskab, erfaringer med oprensningen og de efterfølgende konsekvenser for miljø og mennesker, herunder områdets samlede økonomi?"

Besvarelse:

Erfaringerne både m.h.t. til oprensning og konsekvenser for miljøet fra denne ulykke ligger til grund for de vurderinger, DMU har foretaget i de strategiske vurderinger af virkninger på miljøet (Strategic Environmental Impact Assessments, SEIAs), som DMU har udarbejdet for havområder både i Vest- og Østgrønland. (Rapporterne kan findes på DMUs hjemmeside). Denne viden indgår også i DMUs rådgivning i forhold til Cairns aktiviteter. Endvidere har erfaringerne fra Exxon Valdez-ulykken helt konkret ført til udarbejdelse af forskningsprojekter i Grønland, bl.a. undersøgelse af kystens tangskovs-samfund, der vil indgå i kortlægningen af områder der er særligt følsomme over for olieforurening.

Cairn indleverede sammen med deres ansøgningsmateriale en Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed. I denne rapport beskrives bl.a. hvilke effekter et oliespild kunne have på samfundet. Analysen af dette bygger til dels på baggrund af de oplysninger man har fra Exxon Valdez-ulykken.

12. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Greenpeace angiver at Norge har en politik om ikke at bore i isfyldt farvand da regeringen, ifølge Greenpeace, ikke mener at der er tilstrækkelig teknologi til oprydning ved udslip. Er dette korrekt og har Selvstyret haft kontakt til andre lande med erfaring i at bore i isfyldt farvand?"

Besvarelse:

Jeg skal understrege, at det ikke er tilladt at bore i havis-sæsonen i Grønland. Boringer i Grønland skal stoppe i god tid inden havissæsonen sætter ind, således at der er tid til om nødvendigt at bore en aflastningsbrønd. Der forskes en del i oliebekæmpelsesmetoder i is, bl.a. et stort forskningsprojekt, JIP (Joint Industry Programme) Oil in Ice, med aktører fra olieindustri, mindre virksomheder og forskningsinstitutioner, hvor bl.a. den norske uafhængige forskningsorganisation SINTEF har været meget involveret.

Denne forskning har fokuseret på afbrænding, dispergering og fjern-sporing af olie i is på havet, men også virksomheder, der producerer oliebekæmpelsesudstyr, har fokus på metoder til mekanisk indsamling af olie i is. DMU følger udviklingen i denne viden tæt, og er i de indledende faser til at indgå et forskningssamarbejde omkring de miljømæssige konsekvenser af olie i is og afbrænding af olie på havet i arktiske egne.

13. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"På hvilken måde har Selvstyret ændret på NORSOK-standarden for at tilpasse denne til boringer i isfyldt farvand? Har man strammet i nogle standarder eller har man vurderet at der ikke er behov for dette?"

Besvarelse:

Der tillades ikke boringer i isfyldte farvande i Grønland. Enhver borelokaltet skal være isfri. Der er krav om at boreprogrammet skal være afsluttet flere måneder før havisen kommer til lokaliteten. Således skal boringer i de nordlige regioner senest slutte inden udgangen af september. Boringerne ved Nuuk skal senest afsluttes den 1. december.

Håndtering af isbjerge sker efter samme model som anvendes på østkysten af Canada, hvor eksempelvis White Rose-feltet producerer store oliemængder fra en flydende produktionsenhed i et område med isbjerge, som håndteres efter en særlig ishåndteringsplan (Ice Management Plan). Planen indeholder bl.a. dedikerede ishåndteringsfartøjer. Denne model er velafprøvet, og har også virket fint og effektivt i Grønland i 2010 og hidtil i 2011.

Grønlandske myndigheder stiller skarpere krav på en del områder til boringerne i Grønland end det NORSOK kræver. Dette gælder særligt på test af udstyr, overvågning og opfølgning på udstyr og i operationelle procedurer, eksempelvis på barrierer (primær barriere og BOP).

Der hvor der ikke findes relevante NORSOK-standarder anvendes de bedste internationale arktiske standarder, eksempelvis for ishåndtering og oliespildberedskab.

De NORSOK standarder vi anvender i Grønland er bl.a.:

- *NORSOK D-010*: NORSOK Standard D-010, August 2004, Well Integrity in Drilling and Well operations.
- *NORSOK D-SR-007*: NORSOK Standard D-SR-007, Jan 1996, System Requirements - Well Testing Systems.
- *NORSOK R-003*: NORSOK Standard R-003, July 2004, Safe use of lifting equipment.
- *NORSOK S-001*: NORSOK Standard S-001, February 2008, Technical Safety.
- *NORSOK Z-013*: NORSOK Standard Z-013, Oct. 2010, Risk and emergency preparedness.

Der er således stillet en række krav udover anvendelse af NORSOK-standarder. Godkendelsen kan findes på Selvstyrets høringsportal.

14. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Er det et fast grønlandsk krav at der kun må anvendes vandbaseret boremudder ved boringer i Grønland? Og er det et fast grønlandsk krav at dele af boremudderen skal genanvendes?"

Besvarelse:

DMU har anbefalet, at man i Grønland fastholder, at der kun anvendes vandbaseret boremudder, og at dette genanvendes så vidt muligt.

Oliebaseret boremudder anvendes i Norge både som første løsning og til beredskab, hvis det vandbaserede mudder giver tekniske problemer, idet oliebaseeret mudder kan være en teknisk bedre løsning. Men det oliebaseerede boremudder er giftigt og skadeligt for havmiljøet. Grunden til at man kan bruge det i Norge er, at man har etableret anlæg i land, hvor det behandles. Men dette giver anledning til andre miljøproblemer, som skal inddrages i en analyse af hvilken type boremudder man vælger.

Endvidere går den generelle udvikling (også i Norge) mod vandbaserede boresystemer udelukkende med grønne og gule additiver, fordi disse systemer vurderet ud fra hele deres livscyklus, har den mindste miljøpåvirkning, bl.a. fordi de kan udledes. Således har norske myndigheder vurderet, at ilandbringning af vandbaseeret boremudder vil forårsage omfattende krav til energiforbrug, rensning og udledning, hvor man således risikerer at flytte udledningen fra åbent hav med stor fortyndingseffekt til det mere følsomme kystnære miljø (Statens Strålevern, Oljedirektoratet, Statens Forurensningstilsyn 2008).

For at opnå udfasning af rød-kategoriserede kemikalier, ifølge OSPAR-konventionens retningslinjer, har DMU anbefalet at Cairn pålægges krav om at "røde" kemikalier erstattes af mere miljøvenlige, at selskabet skal tage aktivt del i denne udvikling og sørge for at producenterne udvikler bedre produkter. I deres redegørelse for anvendelse af boremuddersystemet UltraDrill, som indeholder det rød-kategoriserede kemikalie Ultrahib, angiver Cairn selv, at de vil reducere deres "overall environmental footprint for future campaigns".).

Vandbaseerede muddersystemer uden Ultrahib eksisterer, men er på nuværende tidspunkt ikke effektive og sikre nok til anvendelse i Grønland. Dels vil de medføre, at

der skal udledes mere end dobbelt så meget boremudder til havet, og dels vil de medføre en forhøjet risiko for at boret sætter sig fast i borehullet, hvorfor der kan opstå en sikkerhedsrisiko, hvis boreriggen hurtigt skal flyttes når et isfjeld er på kollisionskurs.

15. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Der findes ikke anlæg i Grønland egnet til opbevaring af boremudder. Hvilke konkrete tanker gør Selvstyret sig fremadrettet omkring dette forhold? Er der planer om at opføre anlæg til fremtidig opbevaring af boremudder eller vil Selvstyret fremover stille krav om at olieselskaber skal transportere boremudder til egnede anlæg udenfor Grønland?"

Besvarelse:

Da der forventes flere boringer i de kommende år, vil der blive startet et udredningsarbejde for at sikre en optimal planlægning af affaldshåndteringen. Herunder vil det blive vurderet hvordan udledningen af røde kemikalier kan blive nedbragt dels ved udvikling af bedre bore-produkter tilpasset grønlandske forhold og dels evt. ved deponering på land.

Se desuden besvarelsen i forrige spørgsmål.

16. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Hvor mange tons "røde kemikalier" forventes udledt i Grønland i 2011 i alt?"

Besvarelse:

Cairn planlægger at udlede i alt fra de fire boringer knap 200 tons af boretilsætningsstoffet Ultrahib. Dertil kan der komme en mindre mængde af beredskabskemikalierne, se besvarelse til spørgsmål 19 nedenfor.

17. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Hvor mange ton "røde kemikalier" forventes udledt i Grønland i 2011, der primært er kendetegnet ved at være langsomt nedbrydelige?"

Besvarelse:

Se ovenfor.

18. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Hvor store mængder af langsomt nedbrydelige kemikalier kan Selvstyret acceptere at der udledes årligt? Dvs. kemikalier der udelukkende er "røde" fordi de er længe om at blive nedbrudt, men ikke er specielt giftige eller ophobes i fødekæden i særlig grad."

Besvarelse:

DMU har lagt kraftigt vægt på, i anbefalingen til Selvstyret, at der stilles krav om, at de kemikalier, der er kategoriserede som røde, udfases og erstattes af mere miljøvenlige stoffer i overensstemmelse med OSPAR retningslinjerne. Derfor anbefales det ikke at Selvstyret i princippet accepterer brug og udledning af "røde" kemikalier, selvom de er kategoriserede som røde udelukkende på grund af langsom nedbrydelighed. Alligevel kan tungtvejende tekniske eller sikkerhedsmæssige grunde give anledning til dispensation, hvilket er i overensstemmelse med de norske regler på området.

19. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Hvor mange tons "røde kemikalier" forventes der udledt i 2011, der er giftige eller ophobes i fødekæden. Dvs. som ikke er kendetegnet ved en lav toksicitet eller ved lav bioakkumulerbarhed?"

Besvarelse:

I beredskabskemikalierne, der kan anvendes hvis der opstår uventede tekniske eller sikkerhedsmæssige problemer, indgår fire kemikalier, hvoraf 3 er kategoriserede som "røde" pga. indhold af forbindelser med højere giftighed og risiko for bioakkumulering. Disse kemikalier anvendes og udledes ikke nødvendigvis. I forbindelse med de tre borer i 2010 blev således anvendt ca. 0,05 ton beredskabskemikalier.

20. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Følges NORSOK standarden i dag til punkt og prikke hvad angår udledninger af stoffer i gul og grøn kategori samt af boremudder der kan føre til miljøskade?"

Besvarelse:

Ja, NORSOK-standardens følges tillige med retningslinjerne i OSPAR-konventionen vedrørende de miljømæssige vurderinger og anbefalinger.

21. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Cairn angiver at det vil tage 37 dage at bore en aflastningsbrønd ved tilfælde af et blow-out, uanset hvilken dybde der bores på. Greenpeace kritiserer dette forhold, idet de finder det usandsynligt at havdybden ikke påvirker den tid det vil tage at bore en aflastningsbrønd. Hvad er Selvstyrets respons på dette?"

Besvarelse:

Der er udarbejdet detaljerede planer for boring af aflastningsbrønde for hver borelokation i henhold til kravene i NORSOK. Disse planer er udarbejdet med henblik på at håndtere de værste tænkelige scenarier.

Det er dokumenteret, at der findes udstyr i Grønland der sikrer, at man straks kan gennemføre boring af en aflastningsbrønd. Herunder ligger 2-rigsprincippet, der betyder at der altid skal være 2 borer i grønlandsk farvand når der bores i hovedsektionerne af brøndene. Det vil sige i de geologiske lag hvor der kan forekomme kulbrinter.

I det princip ligger blandt andet, at såfremt der opstår en hændelse der kan eskalere (brøndkontrolsituation) på den ene brønd, så skal den anden rig straks sikre den brønd den borer og gøre sig klar til at påbegynde boringen af en aflastningsbrønd.

Endvidere er det et krav, at al boring skal afsluttes flere måneder inden is kan forekomme på borelokationerne i efteråret og vinteren. Således vil der være tilstrækkelig med tid til at bore en aflastningsbrønd og standse et eventuelt blow-out.

Relevante dokumenter, herunder en oversigt over riggerens placering skal opdateres løbende for at reflektere fremdrift af borerne og eventuelle indvirkninger det har for den tid der er til rådighed før en aflastningsbrønd kan bores.

Nedenstående er svar fra Capricorn på spørgsmål fra borgerhøringerne vedrørende 2-rig princippet og en eventuel ukontrolleret brøndsituation:

Citat:

"Sandsynligheden for en hændelse i borehullet i forbindelse med borerne i Grønland, er baseret på en udstrømning fra de 3 øverste meter af et højtryksreservoir, tæt på bunden af den planlagte boreddybde. Modellen inkluderer fejl i BOP'ens kontrolsystem, hvor boreenhed og "riser" forbliver intakte. Validiteten af denne antagelse er blevet bekræftet af "Canadian Artic Drillings undersøgelser. Undersøgelser indikerer at 91 % af alle blåsort bliver kontrolleret indenfor en måned og at mindre end 7 % kræver boring af en aflastningsbrønd.

Denne model er det mest sandsynlige scenario for håndtering af brøndkontrol. Dog antager den værst tænkelige situation at den eksisterende BOP ikke virker og at en aflastningsbrønd skal bores af en anden boreenhed.

Dette er meget usandsynligt men det er den primære grund til at vi har en to-rigs politik. Fordelene ved to-rigs politikken til boring af aflastningsbrønd, er at:

- *Det er ikke nødvendigt at kontakte anden operatør for at forhandle om leje af anden boreenhed.*
- *Boreenheden (til at bore aflastningsbrønden) er kontrolleret af Cairn og kan derfor ændres alt efter behov*
- *Boreenheden (til at bore aflastningsbrønden) har ikke lang rejsetid fra et andet land til hændelsesstedet.*
- *Boreenheden, alt udstyret og mandskabet som kræves for at bore en aflastningsbrønd er på forhånd udvalgt, certificeret og inspiceret samt lokaliseret i nærheden.*

Planlægningen i to-rigs boreprogrammet betyder at boringen af de to brønde i de nordlige blokke vil blive tilrettelagt således, at selv om der skulle ske en worst case blowout, vil aflastnings-brønden kunne blive færdiggjort i den isfri sæson.

Den samme procedure er gældende for de sydlige blokke, hvor den isfrie sæson er noget længere end hvad den er i den nordlige.

Begge boreenheder er i grønlandsk farvand indtil den sidste brønd er færdiggjort og nedlukket.

I det tilfælde at et borefartøj opererer i en nordlig blok og den anden i en sydlig blok vil helikoptere til eftersøgnings- og redningsaktioner være til stede på samme tid i både Aasiaat og Nuuk.

Beredskabsudstyr til bekæmpelse af olieudslip vil være opbevaret i Kangerlussuaq på paller beregnet og klar til at blive lastet på DASH 7'ere og helikoptere."

Citat slut.

Der skal dog præciseres, at det vigtigste i enhver boreoperation er, at mandskab, udstyr, systemer og procedurer er opsat således, at det forhindrer, at uheld og ulykker opstår, uanset hvor og hvornår borerne udføres.

22. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Greenpeace anfører i sit høringssvar at Cairn er for optimistiske når de antager at vandtemperaturen er 5 grader Celcius, hvilket vil have betydning for oliens opførsel ved et eventuelt oliespild. Hvad er Råstofdirektoratets respons på dette?"

Besvarelse:

Målinger i de senere år viser at vandtemperaturer på 5° C eller endog lidt højere ikke er urealistisk, men det afhænger af tid og sted.

23. Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Er det korrekt når Greenpeace skriver at Cairn i deres oliemodellering ikke har inddraget effekten af olie i is i tilfælde af et blow-out?"

Besvarelse:

Nej.

Men først må jeg igen understrege at der ikke gives tilladelse til at bore i isfyldte farvande i Grønland. Der er i boresæsonens længde indberegnet rigelig tid til at kunne bore en aflastningsbrønd.

Der er dog i Cairns oliespildsberedskabsplan dedikerede afsnit til hvordan man kan bekæmpe olie i henholdsvis kolde farvande og farvande med is.

Med venlig hilsen
Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer

Ove Karl Berthelsen